

Bruxelles, 9.9.2015
COM(2015) 450 final

2015/0208 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de instituire a unui mecanism de transfer în caz de criză și de modificare a
Regulamentului (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din
26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru
responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul
dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Agenda europeană privind migrația, adoptată de Comisia Europeană la 13 mai 2015¹, prezintă măsurile imediate necesare pentru a răspunde provocărilor actuale din domeniul migrației, care au un caracter complex și urgent, precum și inițiativele pe termen mediu și lung care trebuie luate pentru a furniza soluții structurale în scopul unei mai bune gestionări a migrației, sub toate aspectele sale.

Ca parte a măsurilor imediate, la 27 mai 2015, Comisia Europeană a adoptat o propunere de decizie a Consiliului de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei², prin care a activat sistemul de reacție de urgență prevăzut la articolul 78 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). La 20 iulie 2015, Consiliul a ajuns la o abordare generală privind decizia respectivă³ care instituie, timp de doi ani, un mecanism de transfer temporar și excepțional, din Italia și Grecia către alte state membre, al persoanelor care au nevoie în mod clar de protecție internațională. Consiliul ar trebui să adopte oficial decizia după ce Parlamentul European își dă avizul, care este așteptat în luna septembrie 2015.

Având în vedere fluxurile fără precedent de migranți care au continuat să crească în Italia și Grecia, precum și modificarea fluxurilor de migrație din zona centrală către zona estică a Mediteranei și a rutei din Balcanii de Vest către Ungaria, la [9 septembrie 2015], Comisia a adoptat o nouă propunere în baza articolului 78 alineatul (3) din TFUE care cuprinde alte măsuri provizorii pentru a reduce presiunea în materie de azil exercitată asupra Italiei și a Greciei și o nouă măsură în favoarea Ungariei.

Comisia Europeană a anunțat, de asemenea, că activarea sistemului de reacție de urgență în temeiul articolului 78 alineatul (3) din TFUE va fi un element precursor pentru adoptarea unei soluții de durată. În acest sens, Comisia a anunțat că, până la sfârșitul anului 2015, va prezenta o propunere legislativă privind un sistem permanent de transfer care ar trebui activat în situații de criză.

Obiectivul global al acestei propuneri legislative este de a asigura faptul că Uniunea dispune de un mecanism solid de transfer în caz de criză pentru a oferi un răspuns structural și eficace la situațiile de criză în domeniul azilului. Un astfel de mecanism ar trebui să fie activat rapid în favoarea oricărui stat membru care se confruntă cu situații de criză de o asemenea amploare încât pun sub o presiune semnificativă chiar și sistemele de azil bine pregătite și funcționale și ar trebui să țină seama, în același timp, de dimensiunea statului membru în cauză. Obiectivul mecanismului de transfer propus este, pe de o parte, asigurarea, în situații de criză, a unei repartizări echitabile între statele membre a responsabilității pentru un număr mare de solicitanți care au în mod clar nevoie de protecție internațională și, pe de altă parte, aplicarea corectă a sistemului Dublin, inclusiv protejarea deplină a drepturilor solicitanților de protecție internațională. În timp ce propunerea vizează introducerea în Regulamentul (UE) nr. 604/2013

¹ COM(2015) 240 final.

² COM (2015) 286 final.

³ 11132/15, 24 iulie 2015.

a unui mecanism de transfer în caz de criză drept cadru permanent pentru punerea în aplicare a măsurilor de transfer, aceste măsuri vor fi aplicate în anumite situații de criză apărute într-un anumit stat membru și vor rămâne, prin definiție, temporare.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

O abordare cuprinzătoare în materie de migrație

Propunerea face parte dintr-o abordare cuprinzătoare și sistematică în materie de migrație, solicitată de toate instituțiile Uniunii și pe care Comisia a început să o utilizeze imediat după adoptarea Agendei europene privind migrația. Pentru a garanta eficacitatea unei astfel de abordări cuprinzătoare, este esențial să se asigure faptul că politicile sunt puse în aplicare pe teren într-un mod coerent și complementar. Prin urmare, dacă acest lucru este necesar, având în vedere situația specifică a unui stat membru, mecanismul de transfer în caz de criză ar trebui completat de măsuri suplimentare pe teren care să fie adoptate de statul membru în cauză, de la sosirea pe teritoriul său a resortisanților țărilor terțe până la finalizarea tuturor procedurilor aplicabile. În cadrul abordării de tip „focar” propuse de Comisie, agențiile UE vor oferi un sprijin cuprinzător și specific statelor membre care se confruntă cu presiuni migratorii disproporționate la frontierele externe. Sprijinul operațional care poate fi acordat utilizând această abordare include înregistrarea și controlul migranților în situație neregulamentară, sesiuni de informare a migranților în situație neregulamentară, sprijin pentru azil prin îndrumarea solicitanților de protecție internațională să solicite procedura de azil adecvată, sprijin pentru înregistrarea cererilor de protecție internațională și pentru pregătirea dosarelor, intensificarea schimbului de informații și a cooperării în scopul anchetării rețelelor infracționale care facilitează migrația neregulamentară în UE și deplasarea secundară din interiorul UE, precum și coordonarea operațiunilor de returnare.

Un astfel de efort concertat va permite statelor membre să abordeze mai rapid și mai eficace presiunea exercitată de migrație, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale, și va consolida în același timp capacitățile de azil ale statelor membre pentru a face față migrației, cererilor de azil și provocărilor la adresa securității interne.

Interacțiuni cu schemele de transfer de urgență întemeiate pe articolul 78 alineatul (3) din TFUE

Trebuie să se facă distincție între propunerea de instituire a unui mecanism de transfer în caz de criză și propunerile adoptate de Comisie în temeiul articolului 78 alineatul (3) din TFUE în favoarea anumitor state membre care se confruntă cu un flux subit de resortisanți ai țărilor terțe pe teritoriul lor.

Măsurile propuse de Comisie în temeiul articolului 78 alineatul (3) din TFUE sunt provizorii, în timp ce propunerea de instituire a unui mecanism de transfer în caz de criză introduce o metodă de a determina, pentru o perioadă temporară în situații de criză, statul membru responsabil pentru examinarea cererilor de protecție internațională depuse într-un stat membru care se confruntă cu o situație de criză. Scopul este asigurarea unei repartizări mai echitabile a solicitanților între statele membre în astfel de situații, fapt care ar facilita funcționarea sistemului Dublin chiar și în perioade de criză.

Prezenta propunere stabilește condiții stricte pentru activarea mecanismului de transfer în caz de criză în ceea ce privește un anumit stat membru, în special condiția ca statul membru în cauză să se confrunte cu o situație de criză care pune în pericol aplicarea Regulamentului Dublin din cauza unei presiuni extreme, caracterizată de un aflus important și disproporționat

de resortisanți ai unor țări terțe sau de apatrizi, care reprezintă o presiune importantă asupra sistemului său de azil.

Instituirea unui mecanism de transfer în caz de criză nu aduce atingere posibilității Consiliului de a adopta, la propunerea Comisiei, măsuri provizorii în favoarea unui stat membru care se confruntă cu o situație de urgență, astfel cum este caracterizată la articolul 78 alineatul (3) din TFUE. Adoptarea măsurilor de urgență în temeiul articolului 78 alineatul (3) din TFUE va rămâne relevantă în situații excepționale în care este necesar un răspuns de urgență. Răspunsul poate eventual cuprinde un sprijin mai larg în materie de migrație, în cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile pentru utilizarea mecanismului de transfer în caz de criză.

Posibile modificări viitoare ale Regulamentului (UE) nr. 604/2013

DUPĂ CUM S-A ANUNȚAT ÎN AGENDA EUROPEANĂ PRIVIND MIGRAȚIA ȘI ÎN CONFORMITATE CU OBLIGAȚIILE CARE DECURG DIN REGULAMENTUL (UE) NR. 604/2013, COMISIA EFECTUEAZĂ ÎN PREZENT O VERIFICARE CUPRINZĂTOARE A ADECVĂRII SISTEMULUI DUBLIN, CARE CONSTĂ ÎNTR-O ANALIZĂ BAZATĂ PE ELEMENTE DE PROBĂ A EFECTELOR JURIDICE, ECONOMICE ȘI SOCIALE ALE SISTEMULUI, INCLUSIV A EFECTELOR SALE ASUPRA DREPTURILOR FUNDAMENTALE. ACEASTĂ ANALIZĂ VA CONSTITUI BAZA PENTRU O POSIBILĂ REVIZUIRE VIITOARE A SISTEMULUI DUBLIN, ÎN SPECIAL ÎN SCOPUL DE A SE OBȚINE O REPARTIZARE MAI ECHITABILĂ A SOLICITANȚILOR DE PROTECȚIE INTERNAȚIONALĂ ÎN EUROPA ÎN TOATE CIRCUMSTANȚELE, NU NUMAI ÎN SITUAȚIILE DE CRIZĂ.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE, PROPORȚIONALITATE, DREPTURI FUNDAMENTALE

• Temei juridic

Prezenta propunere modifică Regulamentul (UE) nr. 604/2013 și, prin urmare, ar trebui adoptată în baza aceluiași temei juridic, și anume articolul 78 alineatul (2) litera (e) din TFUE, în conformitate cu procedura legislativă ordinară.

Mecanismul de transfer în caz de criză prevăzut de prezenta propunere presupune derogări permanente, care urmează să fie activate în favoarea anumitor state membre în situații specifice de criză, în special de la principiul stabilit la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 care prevede că o cerere de protecție internațională este examinată de statul membru pe care criteriile stabilite de capitolul III îl desemnează responsabil. În locul acestui principiu, propunerea stabilește, pentru situații de criză bine definite, o cheie de repartizare obligatorie pentru stabilirea responsabilității de a examina cererile.

• Geometrie variabilă

În conformitate cu Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, Regatul Unit și Irlanda pot decide să ia parte la adoptarea prezentei propuneri. Regatul Unit și Irlanda au la dispoziție această opțiune și după adoptarea propunerii.

Dispozițiile Regulamentului nr. 604/2013 sunt obligatorii pentru Regatul Unit și Irlanda, ca urmare a notificării dorinței lor de a participa la adoptarea și la aplicarea regulamentului respectiv, pe baza protocolului menționat anterior. Poziția acestor state membre cu privire la

Regulamentul nr. 604/2013 nu afectează poziția lor privind eventuala participare la prezentul regulament⁴.

În temeiul Protocolului privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea de către Consiliu a măsurilor în temeiul titlului V din TFUE (cu excepția „măsurilor prin care se stabilesc țările terțe ai căror resortisanți trebuie să posede o viză la trecerea frontierelor externe ale statelor membre și a măsurilor privind instituirea unui model tip de viză”). Cu toate acestea, întrucât Danemarca aplică actualul Regulament Dublin, pe baza unui acord internațional pe care l-a încheiat cu CE în 2006⁵, în conformitate cu articolul 3 din acordul menționat, aceasta trebuie să adreseze o notificare Comisiei cu privire la decizia sa de a pune în aplicare sau nu conținutul regulamentului modificat.

• **Impactul propunerii asupra statelor terțe asociate la sistemul Dublin**

În paralel cu asocierea mai multor state terțe la acquis-ul Schengen, Uniunea a încheiat mai multe acorduri de asociere a acestor țări și la acquis-ul Dublin/Eurodac:

- acordul de asociere a Islandei și Norvegiei, încheiat în 2001⁶;
- acordul de asociere a Elveției, încheiat la 28 februarie 2008⁷;
- protocolul de asociere a Liechtensteinului, încheiat la 7 martie 2011⁸.

Pentru crearea de drepturi și obligații între Danemarca – țară care, după cum s-a explicat mai sus, a fost asociată la acquis-ul Dublin/Eurodac printr-un acord internațional – și țările asociate menționate mai sus, au fost încheiate alte două instrumente între Uniune și țările asociate⁹.

În conformitate cu cele trei acorduri menționate anterior, țările asociate acceptă acquis-ul Dublin/Eurodac și dezvoltarea acestuia fără excepții. Acestea nu participă la adoptarea actelor care modifică sau dezvoltă acquis-ul Dublin (prin urmare, nici la prezenta propunere), însă trebuie să adreseze Comisiei, într-un interval de timp dat, o notificare cu privire la hotărârea lor de a accepta sau nu conținutul actului respectiv, odată ce acesta este aprobat de Consiliu și de

⁴ Pentru aceste state membre, neparticiparea la regulamentul de modificare nu pare să facă inaplicabil Regulamentul Dublin, astfel cum a fost modificat, în sensul articolului 4a din Protocolul nr. 21.

⁵ Acord între Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate în Danemarca sau în oricare alt stat membru al Uniunii Europene și sistemul „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în vederea aplicării efective a Convenției de la Dublin (JO L 66, 8.3.2006, p. 38).

⁶ Acord între Comunitatea Europeană, Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-un stat membru, în Islanda sau în Norvegia (JO L 93, 3.4.2001, p. 40).

⁷ Acord între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil să examineze o cerere de azil introdusă într-un stat membru sau în Elveția (JO L 53, 27.2.2008, p. 5).

⁸ Protocol între Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil să examineze o cerere de azil introdusă într-un stat membru sau în Elveția (JO L 160, 18.6.2011, p. 39).

⁹ Protocolul între Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein la Acordul între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil introduse într-un stat membru sau în Elveția (încheiat la 24.10.2008, JO L 161, 24.6.2009, p. 8) și Protocolul la Acordul între Comunitatea Europeană, Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-un stat membru, în Islanda sau în Norvegia (JO L 93, 3.4.2001).

Parlamentul European. În cazul în care Norvegia, Islanda, Elveția sau Liechtenstein nu acceptă un act de modificare sau de dezvoltare a acquis-ului Dublin/Eurodac, acordurile respective vor înceta, cu excepția cazului în care Comitetul mixt/comun instituit prin acorduri decide altfel, în unanimitate.

- **Subsidiaritate (pentru competența neexclusivă)**

Titlul V din TFUE privind spațiul de libertate, securitate și justiție conferă Uniunii Europene anumite competențe în domeniile menționate. Aceste competențe trebuie exercitate în conformitate cu articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană, respectiv numai dacă și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, având în vedere dimensiunile și efectele acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii Europene.

Propunerea introduce un mecanism de transfer pentru a oferi un răspuns structural situațiilor de criză din orice stat membru cauzate de un aflux important și disproporționat de persoane și pentru a asigura o repartizare echitabilă a responsabilităților între statele membre în perioadele de criză. Acest mecanism implică o derogare de la criteriile de alocare a responsabilității prevăzute de Regulamentul Dublin. Prin definiție, UE va interveni în cazul în care un stat membru nu poate face față situației pe cont propriu. În plus, propunerea are ca obiectiv asigurarea aplicării corecte a sistemului Dublin în perioadele de criză și abordarea problemei deplasărilor secundare ale resortisanților țărilor terțe între statele membre, o problemă care, prin natura sa, este transnațională. Este clar că acțiunile întreprinse la nivelul fiecărui stat membru nu pot răspunde în mod satisfăcător la toate provocările comune cu care se confruntă statele membre în acest domeniu. Principiile solidarității și responsabilității comune conferă acțiunii UE în acest domeniu un caracter crucial.

- **Proportionalitate**

În forma sa actuală, Regulamentul (UE) nr. 604/2013 nu prevede instrumente care să permită răspunsuri suficiente la situațiile de presiune extremă exercitată asupra sistemelor de azil ale statelor membre. Diferitele măsuri financiare și operaționale de care dispun Comisia Europeană și EASO pentru a sprijini sistemele de azil din mai multe state membre s-au dovedit insuficiente pentru a răspunde singure situațiilor de criză. Pentru a asigura un cadru adecvat în situații urgente și grave în domeniul azilului, decizia de a întreprinde, la nivelul UE, acțiuni suplimentare în acest sens nu depășește ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivul de a răspunde în mod eficace situației.

- **Drepturi fundamentale**

Ca urmare a instituirii mecanismului de transfer în caz de criză, vor fi protejate drepturile fundamentale ale solicitanților care au nevoie în mod clar de protecție internațională, astfel cum sunt prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („carta”).

În special, prin asigurarea unui acces rapid al persoanelor în cauză la o procedură adecvată de acordare a protecției internaționale, obiectivul prezentei propuneri este protejarea dreptului de azil și respectarea principiului nereturnării, astfel cum se prevede la articolele 18 și 19 din cartă. În plus, prin asigurarea transferului persoanelor în cauză către un stat membru care este în măsură să le ofere condiții de primire adecvate și perspective de integrare, prezenta propunere urmărește să asigure respectarea deplină a dreptului la demnitate și protecție împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente inumane sau degradante, astfel cum se prevede la articolele 1 și 4 din cartă. Prin prezentul regulament se urmărește, de asemenea, protejarea drepturilor copilului, în conformitate cu articolul 24 din cartă, și a dreptului la reîntregirea familiei, în conformitate cu articolul 7 din cartă.

3. CONSULTAREA PĂRȚILOR INTERESATE

Propunerea de instituire a unui mecanism care să ofere un răspuns structural situațiilor de criză în domeniul azilului este prezentată ca urmare a crizei actuale în materie de azil survenite în mai multe state membre, fapt care demonstrează nevoia urgentă a unui sistem structural care să permită Uniunii să acționeze rapid. Propunerea este o măsură subsecventă Agendei europene privind migrația, referitor la care toate părțile interesate au fost consultate pe larg.

Alte instituții ale UE și actorii-cheie și-au exprimat deja opiniile de ansamblu cu privire la acest subiect. Prin declarația sa din 23 aprilie 2015, Consiliul European s-a angajat să ia în considerare opțiunile pentru organizarea unui transfer de urgență între toate statele membre pe bază de voluntariat. În contextul discuțiilor referitoare la Agenda privind migrația, Parlamentul European (sesiunea plenară din 19 mai 2015) și Consiliul (15 iunie 2015) au făcut un schimb de opinii și cu privire la mecanismul de transfer. În raportul său, Comisia LIBE a Parlamentului European a invitat Comisia să prezinte o propunere privind un sistem permanent de transfer, care să fie adoptată în conformitate cu procedura legislativă ordinară¹⁰.

ICNUR și societatea civilă au cerut UE să recurgă la mai multe instrumente de solidaritate în interiorul UE și să asigure un sistem de repartizare mai echitabilă a solicitanților de protecție internațională.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Instituirea unui cadru permanent pentru un mecanism de transfer în caz de criză nu prezintă nicio implicație pentru bugetul UE. Implicațiile bugetare ale activării cadrului vor trebui evaluate în funcție de împrejurările specifice din fiecare stat membru afectat.

5. DESCRIERE DETALIATĂ A DISPOZIȚIILOR SPECIFICE ALE PROPUNERII

Propunerea modifică Regulamentul (UE) nr. 604/2013 introducând un mecanism de transfer în caz de criză și conferind Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE cu privire la activarea aplicării mecanismului, precum și la suspendarea sa în ceea ce privește un anumit stat membru, în condiții stabilite în mod clar.

Propunerea prevede elementele esențiale enumerate mai jos.

- **Condiții pentru aplicarea mecanismului de transfer în caz de criză în ceea ce privește un stat membru**

Pentru activarea mecanismului de transfer în caz de criză, Comisia trebuie să stabilească, pe baza unor informații fundamentate, în special pe baza informațiilor colectate de EASO și Frontex, că un stat membru se confruntă cu o situație de criză care pune în pericol aplicarea Regulamentului (UE) nr. 604/2013 din cauza unei presiuni extreme, caracterizată de un aflux important și disproporționat de resortisanți ai unor țări terțe sau de apatrizi, care reprezintă o presiune importantă asupra sistemului său de azil. Situația de criză ar trebui să aibă o asemenea amploare încât să exercite o presiune extremă chiar și asupra unui sistem de azil

¹⁰ Raport referitor la propunerea de decizie a Consiliului de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei, Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, raportor: Ska Keller (A8-0245/2015).

bine pregătit și funcțional și ar trebui să se țină seama, în același timp, de dimensiunea statului membru în cauză.

Propunerea prevede indicatori clari pe care Comisia ar trebui să îi ia în considerare, printre altele, în cadrul acestei evaluări: numărul total de solicitanți de protecție internațională și numărul de intrări neregulamentare ale resortisanților țărilor terțe și ale apatrizilor în cele șase luni care precedă adoptarea actului delegat, creșterea acestor cifre comparativ cu aceeași perioadă din anul precedent, precum și numărul de cereri pe cap de locuitor în statul membru care beneficiază de procedura de transfer introduse în ultimele 18 luni comparativ cu media Uniunii.

- **Categorii de solicitanți care să fie transferați**

Se propune activarea mecanismului de transfer în caz de criză numai în ceea ce privește solicitanții care, *prima facie*, au în mod clar nevoie de protecție internațională și pentru care statul membru care se confruntă cu situația de criză ar fi trebuit să fie responsabil în temeiul criteriilor prevăzute în capitolul III din Regulamentul (UE) nr. 604/2013. Propunerea definește solicitanții respectivi drept persoane cu naționalități pentru care, pe baza celor mai recente medii trimestriale actualizate de la nivelul UE furnizate de Eurostat, rata de recunoaștere este de 75 % sau mai mare.

- **Descrierea mecanismului de transfer în caz de criză**

Prin mecanismul de transfer în caz de criză, cererile acestor persoane vor fi examinate de un alt stat membru (statul membru de transfer). În acest caz, se aplică procedura de transfer, astfel cum este prevăzută în anexa IV, prin derogare de la articolele 21, 22 și 29 din Regulamentul (UE) nr. 604/2013.

Propunerea instituie o procedură simplă de transfer, pentru a se asigura un transfer rapid al persoanelor în cauză în statul membru de transfer. Fiecare stat membru desemnează un punct național de contact și comunică celorlalte state membre și Biroului European de Sprijin pentru Azil (EASO) informații referitoare la acesta.

La intervale regulate și cel puțin o dată la trei luni, statele membre indică numărul de solicitanți care pot fi transferați rapid pe teritoriul lor, precum și orice alte informații relevante. Cu sprijinul EASO și, după caz, al ofițerilor de legătură din celelalte state membre, statul membru care beneficiază de procedura de transfer îi identifică pe solicitanții individuali care ar putea fi transferați și propun celorlalte state membre ca acești solicitanți să fie transferați pe teritoriul lor. În acest exercițiu, ar trebui să se acorde prioritate solicitanților vulnerabili. După ce statul membru de transfer își dă aprobarea, statul membru care beneficiază de procedura de transfer trebuie să adopte o decizie oficială de a transfera un solicitant și să i-o comunice solicitantului. Propunerea precizează că solicitanții cărora trebuie să li se ia amprente digitale în temeiul obligațiilor prevăzute la articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 603/2013 pot fi transferați numai dacă li s-au luat amprente. Propunerea precizează, de asemenea, că statele membre își mențin dreptul de a refuza transferul unui solicitant numai în baza unor preocupări legate de securitatea națională sau ordinea publică sau a dispozițiilor în materie de excludere prevăzute la articolele 12 și 17 din Directiva 2011/95/UE. Propunerea prevede că toate etapele procedurale trebuie efectuate cât mai curând posibil și nu mai târziu de două luni din momentul în care statul membru de transfer indică numărul de solicitanți care ar putea fi transferați rapid. În cazul unor obstacole practice justificate, sunt prevăzute alte derogări limitate.

Propunerea include garanții specifice pentru solicitanții care fac obiectul transferului în alt stat membru. Propunerea prevede dreptul de a primi informații privind procedura de transfer,

dreptul de a fi informat despre decizia de transfer, care trebuie să precizeze exact statul membru de transfer, și dreptul de a fi transferat împreună cu membrii familiei în același stat membru. Obligația de a acorda prioritate interesului superior al copilului, astfel cum este prevăzută de Regulamentul (UE) nr. 604/2013, rămâne aplicabilă atunci când se ia decizia privind statul membru de transfer. Aceasta implică, printre altele, obligația ca statul membru care beneficiază de procedura de transfer să indice celorlalte state membre dacă solicitantul care urmează a fi transferat este un minor neînsoțit și, împreună cu statul membru care și-a manifestat interesul în a-l primi pe minorul respectiv, să se asigure că, înainte ca transferul să aibă loc, s-a efectuat o evaluare a interesului superior al copilului, în conformitate cu comentariul general nr. 14 (2013) al Comitetului ONU pentru drepturile copilului, care prevede ca interesul superior al copilului să fie considerat primordial¹¹.

- **Activarea mecanismului de transfer în caz de criză**

Când Comisia stabilește că, referitor la un anumit stat membru, sunt îndeplinite condițiile de transfer, aceasta adoptă un act delegat pentru activarea aplicării mecanismului de transfer. Acest act delegat (a) confirmă existența unei situații de criză în statul membru care beneficiază de procedura de transfer; (b) stabilește numărul de persoane care urmează să fie transferate din statul membru respectiv; (c) determină repartizarea acestor persoane între statele membre aplicând formula unei chei de repartizare și (d) stabilește perioada de aplicare a mecanismului de transfer în caz de criză. Actul delegat intră în vigoare numai dacă nici Parlamentul European, nici Consiliul nu formulează obiecțiuni în termen de cel mult o lună de la notificarea actului de către Comisie. Actul delegat poate fi aplicabil pentru o perioadă de cel mult doi ani.

- **Metoda de stabilire a numărului de persoane care să fie transferate**

Propunerea prevede obiective și indicatori verificabili pe care Comisia să îi ia în considerare atunci când decide, în vederea adoptării unui act delegat prin care se activează mecanismul de transfer în caz de criză în ceea ce privește un anumit stat membru, numărul de persoane ce urmează să fie transferate din statul membru respectiv și, în special: numărul de solicitanți pe cap de locuitor în statul membru care beneficiază de procedura de transfer înregistrați în ultimele 18 luni și, în special, în cele șase luni care precedă adoptarea actului delegat în comparație cu media Uniunii; capacitatea sistemului de azil din statul membru respectiv; participarea statului membru în precedentele inițiative de solidaritate, precum și măsura în care statul membru a beneficiat de măsurile de solidaritate anterioare ale UE.

În plus, este stabilit un prag maxim pentru numărul persoanelor care urmează să fie transferate, și anume 40 % din numărul cererilor depuse în statul membru respectiv în cele șase luni care precedă adoptarea actului delegat.

- **Norme specifice pentru un stat membru care se află temporar în incapacitatea de a participa la transferul solicitanților**

Întrucât nu pot fi excluse circumstanțe excepționale, propunerea prevede că, în termen de o lună de la intrarea în vigoare a actului delegat care activează aplicarea mecanismului de transfer, un stat membru poate să notifice Comisiei, prezentând motive justificate în mod corespunzător, compatibile cu valorile fundamentale ale Uniunii consacrate la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană, faptul că se află temporar în incapacitatea de a participa,

11

http://www2.ohchr.org/English/bodies/crc/docs/GC/CRC_C_GC_14_ENG.pdf

integral sau parțial, la transferul solicitanților, pentru o perioadă de un an. În schimb, statul membru ar trebui să facă o contribuție financiară la bugetul UE în valoare de 0,002 % din PIB pentru a acoperi suma necesară sprijinirii eforturilor întreprinse de toate celelalte state membre pentru a face față situației de criză și consecințelor neparticipării statului membru respectiv la transfer. În cazul unei participări parțiale la transfer, suma se reduce în mod proporțional. Această sumă ar trebui alocată Fondului pentru azil, migrație și integrare, ca venituri alocate.

Trebuie să se asigure faptul că, în ceea ce privește numărul de persoane ce urmează să fie transferate, nivelul de solidaritate cu statul membru care se confruntă cu o situație de criză rămâne neschimbat. Prin urmare, cotele-părți alocate în conformitate cu cheia de repartizare care au fost prevăzute pentru orice stat membru care a depus o notificare acceptată de către Comisie ar trebui să fie redistribuite celorlalte state membre.

Propunerea prevede că actul delegat care activează aplicarea mecanismului de transfer trebuie modificat în astfel de circumstanțe.

- **Măsuri complementare care urmează să fie luate de statul membru care beneficiază de procedura de transfer**

Reflectând principiile conjugate al solidarității și al responsabilității, propunerea prevede obligația ca statul membru care beneficiază de procedura de transfer să prezinte Comisiei, la data intrării în vigoare a actului delegat, o foaie de parcurs cu măsurile menite să asigure punerea adecvată în aplicare a mecanismului de transfer în caz de criză. În cazul în care Comisia i-a cerut unui stat membru să elaboreze un plan de acțiune în vederea gestionării crizei în temeiul articolului 33 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013, măsurile menite să asigure o punere adecvată în aplicare a mecanismului de transfer sunt prezentate ca parte a acestui plan de acțiune, care ar trebui să includă măsuri mai ample legate de azil vizând, printre altele, consolidarea capacității sistemului de azil al statului respectiv. În plus, propunerea precizează condițiile în care Comisia poate decide să suspende aplicarea mecanismului de transfer în beneficiul unui stat membru dacă acesta nu se conformează obligațiilor care îi revin.

În cele din urmă, propunerea reamintește normele aplicabile menite să prevină și să abordeze deplasările secundare ale solicitanților și beneficiarilor de protecție internațională și prevede noi norme în cazul deplasărilor secundare ale beneficiarilor de protecție internațională care, după ce au fost transferați, au intrat și au rămas în mod neregular pe teritoriul unui alt stat membru. În special, se prevede că statul membru de transfer trebuie să reprimească un beneficiar de protecție internațională care, după ce a fost transferat, a prezentat o cerere în alt stat membru decât statul membru de transfer sau care se află pe teritoriul altui stat membru decât statul membru de transfer, fără a deține un permis de ședere.

- **Calculul cheii de repartizare**

1. Cheia de repartizare

- a) Populația - pondere de 40 %

- b) PIB-ul total - pondere de 40 %

c) Numărul mediu de cereri de azil din ultimii 5 ani per milion de locuitori, cu un plafon de 30 % din populație și PIB - pondere de 10 %

d) Rata șomajului, cu un plafon de 30 % din populație și PIB - pondere de 10 %

2. Formulă

$$\text{Efectul populației}_{SM/SA} = \frac{\text{Populație}_{SM/SA}}{\text{Populație}_{UE+(32)}}$$

$$\text{Efectul PIB-ului}_{SM/SA} = \frac{\text{PIB}_{SM/SA}}{\text{PIB}_{UE+(32)}}$$

$$\text{Efectul azilului}_{SM/SA} = \min \left\{ \frac{1}{\sum_{i=1}^{32} \frac{\text{Media (din ultimii 5 ani) cererilor per milion de locuitori}_{SM/SA}}{\text{Media (din ultimii 5 ani) cererilor per milion de locuitori}_{SM/SAi}}}, 30 \% (\text{Efectul populației}_{SM/SA} + \text{Efectul PIB}_{SM/SA}) \right\}$$

$$\text{Efectul șomajului}_{SM/SA} = \min \left\{ \frac{1}{\sum_{i=1}^{32} \frac{\text{Rata șomajului}_{SM/SA}}{\text{Rata șomajului}_{SM/SAi}}}, 30 \% (\text{Efectul populației}_{SM/SA} + \text{Efectul PIB}_{SM/SA}) \right\}$$

$$\text{Cota plafonată}_{SM/SA} = \text{Alocări} * (40 \% \text{ Efectul populației}_{SM/SA} + 40 \% \text{ Efectul PIB}_{SM/SA} + 10 \% \text{ Efectul azilului}_{SM/SA} + 10 \% \text{ Efectul șomajului}_{SM/SA})$$

$$\text{Cota rămasă}_{SM/SA} = (\text{Alocări} - \sum_{i=1}^{32} \text{Cota plafonată}_{SM/SAi}) * (50 \% \text{ Efectul populației}_{SM/SA} + 50 \% \text{ Efectul PIB}_{SM/SA})$$

$$\text{Cota finală alocată}_{SM/SA} = \text{Cota plafonată}_{SM/SA} + \text{Cota rămasă}_{SM/SA}$$

$$\text{Procentul final}_{SM/SA} (\text{cheia de facto}) = \frac{\text{Cota finală alocată}_{SM/SA}}{\text{Alocări}} * 100 \%$$

3. Calcul

Simularea de mai jos este menită să arate cum se calculează cota-parte alocată unei țări X dintr-un număr de 120 000 de solicitanți în cazul în care participă toate statele membre și statele asociate (UE+).

(a) Populație

Pentru a calcula efectul criteriului populației asupra cheii de repartizare, numărul de locuitori din țara X se împarte la numărul de locuitori din toate cele 28 de state membre și din cele 4 state asociate (UE+= 32).

Exemplu:

Populația din țara X: 4 625 885; Suma populației UE+: 521 959 960

$$\text{Efectul populației}_X = \frac{4.625.885}{521.959.960} = 0,89 \%$$

Efectul criteriului populației asupra cheii de repartizare pentru țara X este de 0,89 %.

(b) PIB-ul total

Pentru a calcula efectul criteriului PIB-ului total asupra cheii de repartizare, PIB-ul total din țara X se împarte la suma PIB-urilor totale ale celor 28 de state membre și ale celor 4 state asociate (UE+= 32).

Exemplu:

PIB-ul total al țării X (în milioane EUR): 185 411; Suma PIB-urilor totale ale UE+ (în milioane EUR): 14 854 924

$$\text{Efectul PIB-ului}_x = \frac{185.411,7}{14.854.924} = 1,25 \%$$

Efectul criteriului PIB-ului asupra cheii de repartizare pentru țara X este de 1,25 %.

- (c) Numărul mediu de cereri de azil din ultimii 5 ani per milion de locuitori, cu un plafon de 30 % din efectul criteriilor populației și PIB-ului - pondere de 10 %

(Efect invers)

Efectul cererilor de azil asupra cheii de repartizare este invers proporțional: cu cât numărul cererilor de azil este mai mare, cu atât factorul este mai mic.

Pentru a se evita ca acest criteriu să aibă un efect disproporționat asupra întregii chei, se aplică un plafon care garantează că valoarea efectului cererilor de azil nu poate depăși 30 % din suma efectelor criteriilor populației și PIB-ului.

Exemplu:

Numărul mediu de cereri de azil din ultimii 5 ani per milion de locuitori din țara X: 287, țara X: 287, valoare inversată: $\frac{1}{287} = 0,00348$.

Suma mediilor cererilor de azil din ultimii 5 ani per milion de locuitori, pentru întreaga UE+ (valoare inversată): 0,14831

$$\text{Efectul azilului}_x = \frac{\frac{1}{287}}{0,14831} = \frac{0,00348}{0,14831} = \underline{2,35 \%}$$

$$\text{Plafon}_x = 30 \% [0,89 \% (\text{efectul populației}) + 1,25 \% (\text{efectul PIB-ului})] = \underline{0,64 \%}$$

Efectul real al criteriului cererilor de azil pentru țara X este de 2,35 %, dar pentru calculul cheii se aplică valoarea plafonului (0,64 %).

- (d) Rata șomajului, cu un plafon de 30 % din efectul criteriilor populației și PIB-ului - pondere de 10 %

Ca și în cazul criteriului cererilor de azil, efectul ratei șomajului asupra cheii este invers proporțional: cu cât rata este mai mare, cu atât factorul este mai mic. Pentru a se evita ca acest criteriu să aibă un efect disproporționat asupra întregii chei, se aplică un plafon care garantează că valoarea efectului ratei șomajului nu poate depăși 30 % din suma efectelor criteriilor populației și PIB-ului.

Exemplu:

Rata șomajului în țara X: 11,3 %, valoare inversată: $\frac{1}{11,3} = 0,0884955$

Suma tuturor ratelor șomajului în UE+ (valoare inversată): 4,345698

$$\text{Efectul ratei șomajului}_x = \frac{0,0884955}{4,345698} = \underline{2,04\%}$$

$$\text{Plafon}_x \text{ de } 30 \% = \underline{0,64 \%}$$

Efectul real al criteriului ratei șomajului pentru țara X este de 2,04 %, dar pentru calculul cheii se aplică valoarea plafonului (0,64 %).

(e) Cota-parte plafonată alocată țării X din cei 120 000 de solicitanți

Exemplu:

$\text{Cota-parte}_x = 120\,000 * [\text{efectul populației cu o pondere de } 40 \% (0,89 \%) + \text{efectul PIB-ului cu o pondere de } 40 \% (1,25 \%) + \text{efectul cererilor de azil cu o pondere de } 10 \% (\text{cu utilizarea plafonului}) - 0,64 \% + \text{efectul ratei șomajului cu o pondere de } 10 \% (\text{cu utilizarea plafonului}) - 0,64 \%$] = 1 178

Cota-parte plafonată pentru țara X: 1 178

(f) Alocarea locurilor rămase

Din cauza plafonului, un anumit număr de locuri rămase vor trebui alocate. Distribuirea acestor locuri se va realiza în funcție de efectul criteriilor populației și PIB-ului (50 %- 50 %) pentru o anumită țară. Numărul de locuri rămase se adaugă ulterior cotei-părți plafonate.

Exemplu:

Cota-parte plafonată pentru țara X: 1 178;

Suma cotelor-părți plafonate pentru întreaga UE+: 102 801;

Locuri rămase care mai trebuie să fie alocate: 17 199

$\text{Locuri rămase}_x = 17\,199 * (\text{efectul populației cu o pondere de } 50 \% + \text{efectul PIB-ului cu o pondere de } 50 \%) = 17.199 * 1,07 \% = \underline{184}$

Cota-parte finală a solicitanților alocată țării X este de 1 362, iar cheia este 1,13 %

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de instituire a unui mecanism de transfer în caz de criză și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 78 alineatul (2) litera (e),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului instituie, pe baza unor criterii obiective prevăzute în capitolul III, mecanisme pentru determinarea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid.
- (2) În conformitate cu articolul 80 din tratat, politicile Uniunii în domeniul controalelor la frontieră, al azilului și al imigrației, precum și punerea lor în aplicare ar trebui să fie reglementate de principiul solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii între statele membre, iar actele Uniunii adoptate în acest domeniu trebuie să cuprindă măsuri adecvate pentru aplicarea acestui principiu.
- (3) Situațiile în care se exercită o presiune extremă asupra sistemului de azil al unui stat membru pot pune în pericol punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 604/2013. Deși respectivul regulament prevede un proces de alertă timpurie, pregătire și gestionare a crizelor în domeniul azilului, el nu permite derogarea, în astfel de situații, de la criteriile de responsabilitate stabilite. Prin urmare, în scopul promovării unui echilibru între eforturile statelor membre în a răspunde acestor situații de criză și pentru a se asigura un acces rapid la procedurile de acordare a protecției internaționale, ar trebui instituit un mecanism de criză pentru transferul solicitanților

care au în mod clar nevoie de protecție internațională. Aplicarea măsurilor de transfer în cazul unui anumit stat membru nu ar trebui să aducă atingere posibilității de a aplica în paralel, pentru același stat membru, articolul 33 alineatul (3) din regulamentul menționat. Articolul 33 alineatul (3) din respectivul regulament nu constituie o condiție prealabilă pentru aplicarea măsurilor de transfer.

- (4) Aplicarea măsurilor de transfer în cazul unui anumit stat membru nu ar trebui să aducă atingere posibilității de care dispune Consiliul de a adopta măsuri provizorii pe baza unei propuneri a Comisiei în temeiul articolului 78 alineatul (3), în cazul unei situații de urgență dintr-un stat membru, caracterizate de un aflux brusc de resortisanți ai unor țări terțe.
- (5) Mecanismul de transfer în caz de criză ar trebui să fie avut în vedere în contextul unui set mai larg de măsuri pe care statele membre ar putea fi nevoite să le ia pentru a asigura eficacitatea politicilor în domeniul migrației, inclusiv în ceea ce privește primirea inițială și returnarea resortisanților țărilor terțe care nu au dreptul de a rămâne pe teritoriul statelor membre, în conformitate cu dispozițiile Directivei 2008/115/CE (așa-numitele focare, „hotspots”).
- (6) Comisia realizează în prezent o evaluare cuprinzătoare a Regulamentului Dublin care ar putea duce la o revizuire mai amplă a sistemului Dublin.
- (7) Se are în vedere instituirea unui sistem clar și operațional de transfer, bazat pe un prag al ratei medii la nivelul Uniunii a deciziilor de acordare a protecției internaționale în cadrul procedurilor în primă instanță, raportate la numărul total, la nivelul Uniunii, al deciziilor adoptate în primă instanță privind cererile de azil prin care se solicită protecție internațională, utilizându-se cele mai recente date statistice disponibile, furnizate de Eurostat. Pe de o parte, instituirea acestui prag ar trebui să asigure, pe cât posibil, faptul că toți solicitanții care au în mod clar nevoie de protecție internațională vor fi în măsură să își exercite pe deplin și rapid dreptul la protecție în statul membru de transfer. Pe de altă parte, pragul ar împiedica, pe cât posibil, transferul către un alt stat membru al solicitanților care ar urma în mod foarte probabil să primească un răspuns negativ la cererea introdusă, ceea ce ar prelungi în mod nejustificat șederea acestora în Uniune. Pe baza celor mai recente date trimestriale actualizate transmise de Eurostat pentru deciziile adoptate în primă instanță, ar trebui utilizat un prag de 75 %.
- (8) Transferul solicitanților care au în mod clar nevoie de protecție internațională ar trebui să aibă loc pe baza formulei cheii de repartizare stabilite în anexa III. Cheia de repartizare propusă ar trebui să se bazeze pe a) dimensiunea populației (o pondere de 40 %), b) PIB-ul total (o pondere de 40 %), c) numărul mediu al cererilor de azil per milion de locuitori în perioada 2010-2014 (o pondere de 10 %, cu un plafon de 30 % din efectul criteriilor populației și PIB-ului asupra cheii, pentru a se evita un impact disproporționat al acestui criteriu asupra repartizării în ansamblu) și d) rata șomajului (o pondere de 10 %, cu un plafon de 30 % din efectul criteriilor populației și PIB-ului asupra cheii, pentru a se evita un impact disproporționat al acestui criteriu asupra repartizării în ansamblu).
- (9) În cazul în care, în împrejurări excepționale, un stat membru informează Comisia, prezentând motive justificate în mod corespunzător și compatibile cu valorile fundamentale ale Uniunii consacrate la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană, că se află temporar în incapacitatea de a participa, integral sau parțial, la transferul solicitanților pentru o perioadă de un an, aceasta ar trebui să facă în schimb

o contribuție financiară la bugetul UE în valoare de 0,002 % din PIB, menită să acopere asistența acordată în vederea sprijinirii eforturilor întreprinse de către toate celelalte state membre pentru a face față situației de criză și consecințelor neparticipării statului membru respectiv la transfer. În cazul unei participări parțiale la transfer, suma ar trebui redusă în mod proporțional. Această sumă ar trebui alocată Fondului pentru azil, migrație și integrare, ca venituri alocate.

- (10) Trebuie să se asigure faptul că, în ceea ce privește numărul de persoane ce urmează să fie transferate, nivelul de solidaritate cu statul membru care se confruntă cu o situație de criză rămâne neschimbat. Prin urmare, cotele-părți alocate în conformitate cu cheia de repartizare care au fost prevăzute pentru orice stat membru care a depus o notificare acceptată de către Comisie ar trebui să fie redistribuite celorlalte state membre.
- (11) Este necesar să se asigure instituirea unei proceduri rapide de transfer și să se completeze punerea în aplicare a procedurii de transfer cu o cooperare administrativă strânsă între statele membre și cu sprijinul operațional oferit de EASO.
- (12) În cadrul întregii proceduri de transfer, până la transferul efectiv al solicitantului, ar trebui să se țină seama de considerentele de securitate națională și ordine publică. Cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale ale solicitantului, inclusiv a normelor relevante privind protecția datelor, în cazul în care un stat membru are motive întemeiate să considere că un solicitant constituie un pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică, acesta ar trebui să informeze celelalte state membre cu privire la aceasta.
- (13) Atunci când se decide care solicitanți având în mod clar nevoie de protecție internațională ar trebui transferați din statul membru care beneficiază de procedura de transfer, ar trebui să se acorde prioritate solicitanților vulnerabili în sensul articolelor 21 și 22 din Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹². În această privință, necesitățile speciale ale solicitanților, inclusiv în ceea ce privește sănătatea, ar trebui să reprezinte o preocupare majoră. Interesul copilului ar trebui să fie întotdeauna considerat primordial.
- (14) Integrarea solicitanților care au în mod clar nevoie de protecție internațională în societatea-gazdă reprezintă piatra de temelie a bunei funcționări a sistemului european comun de azil. Prin urmare, pentru a decide care stat membru ar trebui să fie statul membru de transfer, ar trebui să se țină cont în mod special de calificările și caracteristicile specifice ale solicitanților respectivi, cum ar fi competențele lor lingvistice, precum și de alte indicații individuale bazate pe legături familiale, culturale sau sociale dovedite, care ar putea facilita integrarea acestora în statul membru de transfer. În cazul solicitanților deosebit de vulnerabili, ar trebui să se aibă în vedere capacitatea statului membru de transfer de a le oferi o asistență adecvată, precum și necesitatea de a se asigura o repartizare echitabilă a solicitanților respectivi între statele membre. Cu respectarea corespunzătoare a principiului nediscriminării, statele membre de transfer pot să își exprime, pe baza informațiilor de mai sus, preferințele cu privire la solicitanți, pe baza cărora statul membru care beneficiază de procedura de transfer poate, în consultare cu EASO și, după caz, cu ofițerii de legătură, să alcătuiască liste cu posibii solicitanți identificați pentru transfer în statul membru respectiv.

¹²

Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO L 180, 29.6.2013, p. 96).

- (15) Numirea de către statele membre a unor ofițeri de legătură în statul membru care beneficiază de procedura de transfer ar trebui să faciliteze punerea în aplicare eficace a procedurii de transfer, inclusiv identificarea adecvată a solicitanților care ar putea fi transferați, ținând seama în special de vulnerabilitatea și de calificările acestora. În ceea ce privește atât numirea ofițerilor de legătură în statul membru care beneficiază de procedura de transfer, cât și îndeplinirea sarcinilor acestora, statul membru de transfer și statul membru care beneficiază de procedura de transfer ar trebui să pună în comun toate informațiile relevante și să continue să coopereze îndeaproape pe parcursul procedurii de transfer.
- (16) Ar trebui luate măsuri pentru a se evita deplasările secundare din statul membru de transfer către alte state membre ale persoanelor transferate. În special, solicitanții ar trebui să fie informați în legătură cu consecințele unor deplasări ulterioare neregulamentare către alte state membre și cu faptul că, dacă statul membru responsabil le acordă protecție internațională, aceștia vor avea în principiu drepturile aferente protecției internaționale doar în statul membru respectiv.
- (17) Pentru a se evita deplasările secundare ale beneficiarilor de protecție internațională, statele membre ar trebui, de asemenea, să îi informeze pe beneficiari cu privire la condițiile în care aceștia pot intra și rămâne în mod legal în alt stat membru și ar putea impune obligații de prezentare la autorități. În plus, pentru a se asigura faptul că beneficiarii de protecție internațională care au intrat pe teritoriul unui alt stat membru decât statul membru de transfer fără să îndeplinească condițiile de ședere în acel stat membru sunt reprimiți de statul membru de transfer, este necesar ca beneficiarii de protecție internațională care au fost transferați să fie încadrați în domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (18) În plus, în concordanță cu obiectivele stabilite în Directiva 2013/33/UE, armonizarea condițiilor de primire din statele membre ar trebui să contribuie la limitarea deplasărilor secundare ale solicitanților de protecție internațională, care este influențată de diversitatea condițiilor de primire a acestora. În vederea îndeplinirii aceluiași obiectiv, statele membre ar trebui să ia în considerare posibilitatea de a impune obligații de prezentare la autorități și de a oferi solicitanților de protecție internațională condiții materiale de primire care să includă cazare, hrană și îmbrăcăminte doar în natură, precum și, după caz, de a asigura faptul că solicitanții sunt transferați direct în statul membru de transfer. De asemenea, în cursul perioadei de examinare a cererilor de protecție internațională, astfel cum se prevede în acquis-ul Schengen și în acquis-ul în materie de azil, cu excepția unor motive umanitare grave, statele membre nu ar trebui să le acorde solicitanților documente naționale de călătorie și nici să le ofere alte stimulente, cum ar fi cele financiare, care ar putea facilita deplasarea neregulamentară a acestora către alte state membre. În cazul deplasării neregulamentare către alte state membre, solicitanții ar trebui să fie trimiși înapoi în statul membru de transfer.
- (19) Pentru a trata în mod prompt situațiile de criză cauzate de presiunea extremă exercitată de migrație asupra sistemului de azil din anumite state membre, Comisiei ar trebui să i se delege competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE atât în ceea ce privește decizia de a aplica măsurile de transfer în cazul unui anumit stat membru, cât și cu privire la suspendarea aplicării unor astfel de măsuri.

(20) În exercitarea competențelor sale de adoptare a actelor delegate, Comisia nu depășește sfera necesară asigurării îndeplinirii condițiilor de transfer, precum și a respectării celorlalte elemente prevăzute la articolul 33a alineatul (4) și la articolul 33d alineatul (2) din prezentul regulament. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure o transmitere simultană, promptă și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

(21) *[În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, statele membre respective și-au notificat dorința de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentului regulament.]*

SAU

(21) *[În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat, statele membre respective nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu au obligații în temeiul acestuia și nu fac obiectul aplicării sale.]*

SAU

(21) *[În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.]*

(22) *În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Irlanda și-a notificat (, prin scrisoarea din...,) dorința de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentului regulament.]*

SAU

(21) *În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Regatul Unit și-a notificat (, prin scrisoarea din...,) dorința de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentului regulament.]*

(22) *În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.]*

- (22) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.
- (23) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 604/2013 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) nr. 604/2013 se modifică după cum urmează:

- (1) La articolul 2 se adaugă următoarele litere:
- „o) «transfer» înseamnă transferul unui solicitant de pe teritoriul statului membru pe care criteriile stabilite în capitolul III din prezentul regulament îl desemnează responsabil de examinarea cererii de protecție internațională a solicitantului («statul membru care beneficiază de procedura de transfer») către teritoriul statului membru de transfer;
- p) «stat membru de transfer» înseamnă statul membru care devine responsabil de examinarea cererii de protecție internațională depuse în temeiul prezentului regulament de către un solicitant, în urma transferului său pe teritoriul acestui stat membru.”
- (2) La articolul 4 alineatul (1) se adaugă următoarea literă:
- „(g) dacă este cazul, procedura de transfer stabilită în capitolul VI secțiunea VII.”
- (3) La articolul 18 alineatul (1) se adaugă următoarea literă:
- „(e) reprimească, în condițiile prevăzute la articolele 23, 24, 25 și 29, un beneficiar de protecție internațională care, după ce a fost transferat, a depus o cerere în alt stat membru decât statul membru de transfer sau care se află pe teritoriul altui stat membru decât statul membru de transfer, fără a deține un permis de ședere.”
- (4) În capitolul VI se adaugă următoarea secțiune VII:

„SECȚIUNEA VII

Mecanismul de transfer în caz de criză

Articolul 33a

Mecanismul de transfer în caz de criză

1. În cazul în care, pe baza unor informații fundamentate, mai precis informații colectate de EASO în temeiul Regulamentului (UE) nr. 439/2010 și de Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe, instituită prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului*, Comisia stabilește că un stat membru se confruntă cu o situație

de criză care pune în pericol aplicarea prezentului regulament din cauza unei presiuni extreme, caracterizate de un aflux important și disproporționat de resortisanți ai unor țări terțe sau de apatrizi, care reprezintă o presiune semnificativă asupra sistemului său de azil, în beneficiul respectivului stat membru se aplică mecanismul de transfer în caz de criză menționat la alineatul (2).

2. În cadrul mecanismului de transfer în caz de criză, statul membru de transfer examinează un anumit număr de cereri de protecție internațională, prin derogare de la principiul prevăzut la articolul 3 alineatul (1), conform căruia o cerere este examinată de statul membru pe care criteriile stabilite de capitolul III îl desemnează responsabil. În plus, prin derogare de la articolele 21, 22 și 29, se aplică normele procedurale detaliate prevăzute în anexa IV.

3. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 45 privind aplicarea mecanismului de transfer în caz de criză în beneficiul unui stat membru.

4. În actele delegate menționate la alineatul (3), Comisia:

- (a) se asigură că există o situație de criză precum cea menționată la alineatul (1) în statul membru care beneficiază de procedura de transfer;
- (b) stabilește numărul de persoane care urmează să fie transferate din statul membru respectiv;
- (c) stabilește modul de repartizare a acestor persoane între statele membre prin aplicarea formulei cheii de repartizare prevăzute la articolul 33b și
- (d) stabilește perioada de aplicare a mecanismului de transfer în caz de criză.

5. Atunci când constată că există o situație de criză ca cea menționată la alineatul (4) litera (a), Comisia se asigură că respectiva criză este de o asemenea amploare încât să exercite o presiune extremă chiar și asupra unui sistem de azil bine pregătit și care funcționează în conformitate cu toate aspectele relevante ale acquis-ului UE în materie de azil, ținând cont, de asemenea, de dimensiunea statului membru în cauză.

În formularea evaluării sale, Comisia ține seama, printre altele, de numărul total de solicitanți de protecție internațională și de numărul de intrări neregulate ale resortisanților țărilor terțe și ale apatrizilor în cele șase luni care precedă adoptarea actului delegat, de creșterea acestor cifre comparativ cu aceeași perioadă din anul precedent, precum și de numărul de cereri pe cap de locuitor în statul membru care beneficiază de procedura de transfer introduse în ultimele 18 luni, comparativ cu media Uniunii.

6. Pentru a stabili numărul de persoane care urmează să fie transferate, prevăzut la alineatul 4 litera (b), Comisia ia în considerare în special următoarele elemente:

- (a) numărul de solicitanți de protecție internațională pe cap de locuitor din statele membre care beneficiază de procedura de transfer înregistrat în ultimele 18 luni și, în special, în cele șase luni care precedă adoptarea actului delegat, în comparație cu media Uniunii;
- (b) capacitatea sistemului de azil din statul membru respectiv și
- (c) participarea statului membru în precedentele inițiative de solidaritate, precum și măsura în care statul membru a beneficiat de măsurile de solidaritate anterioare ale UE.

Numărul persoanelor care urmează să fie transferate nu depășește 40 % din numărul cererilor depuse în statul membru respectiv în cele șase luni care precedă adoptarea actului delegat.

Articolul 33b

Cheia de repartizare

1. Transferul se efectuează în conformitate cu formula cheii de repartizare stabilită în anexa III.
2. În circumstanțe excepționale, în termen de o lună de la data intrării în vigoare a actului delegat menționat la articolul 33a alineatul (3), un stat membru poate să notifice Comisiei faptul că, temporar, nu este în măsură să participe, integral sau parțial, la transferul solicitanților din statul membru care beneficiază de procedura de transfer, prezentând motive justificate în mod corespunzător care să fie compatibile cu valorile fundamentale ale Uniunii consacrate la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Comisia evaluează motivele invocate și emite o decizie adresată statului membru respectiv. În cazul în care Comisia constată că notificarea este justificată în mod corespunzător, statul membru este scutit, pentru o perioadă de un an, de obligația de a participa la transferul solicitanților și contribuie, în schimb, la bugetul UE cu o sumă echivalentă cu 0,002 % din PIB; în cazul unei participări parțiale la transfer, suma se reduce în mod proporțional. Această contribuție se utilizează la finanțarea asistenței care sprijină eforturile întreprinse de toate celelalte state membre pentru a face față situației de criză și consecințelor neparticipării statului membru respectiv la transfer, în temeiul dispozițiilor Regulamentului (UE) nr. 516/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de instituire a Fondului pentru azil, migrație și integrare, de modificare a Deciziei 2008/381/CE a Consiliului și de abrogare a Deciziilor nr. 573/2007/CE și nr. 575/2007/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziei 2007/435/CE a Consiliului¹³. Contribuția constituie venituri alocate în sensul articolului 21 alineatul (4) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului¹⁴.

Comisia modifică actul delegat menționat la articolul 33a alineatul (3) pentru a redistribui celorlalte state membre cota-parte alocată cu ajutorul cheii de repartizare care a fost prevăzută pentru orice stat membru care a efectuat o notificare acceptată de către Comisie în temeiul prezentului alineat prima teză, în conformitate cu formula cheii de repartizare stabilită în anexa III.
3. Participarea unui stat membru la transfer în conformitate cu cheia de repartizare este suspendată în cazul în care statul membru în cauză este un stat membru care beneficiază de procedura de transfer.

¹³ JO L 150, 20.5.2014, p. 168.

¹⁴ JO L 298, 26.10.2012, p. 1.

Articolul 33c

Domeniul de aplicare al mecanismului de transfer în caz de criză

1. Transferul are loc numai în ceea ce îi privește pe solicitanții care au depus cererea de protecție internațională într-un stat membru care se confruntă cu o situație de criză precum cea menționată la articolul 33a alineatul (1) și pentru care statul membru respectiv ar fi fost, altfel, responsabil în temeiul criteriilor de determinare a statului membru responsabil stabilite în capitolul III.
2. Transferul se efectuează numai în ceea ce îi privește pe solicitanții care aparțin unor naționalități pentru care procentajul deciziilor de acordare a protecției internaționale din totalul deciziilor în primă instanță cu privire la cererile de protecție internațională, astfel cum sunt menționate în capitolul III din Directiva 2013/32/UE, este, potrivit celor mai recente medii trimestriale actualizate de la nivelul UE furnizate de Eurostat, de cel puțin 75 %. În cazul apatrizilor, se ia în considerare țara reședinței obișnuite anterioare. Actualizările trimestriale se iau în considerare numai în ceea ce privește solicitanții care nu au fost identificați deja ca solicitanți ce ar putea fi transferați în conformitate cu anexa IV punctul 3.

Articolul 33d

Măsuri complementare care urmează să fie luate de statul membru care beneficiază de procedura de transfer

1. La data intrării în vigoare a actului delegat menționat la articolul 33a alineatul (3), statul membru care beneficiază de procedura de transfer prezintă Comisiei o foaie de parcurs cu măsuri care să asigure punerea în aplicare adecvată a mecanismului de transfer în caz de criză. Dacă este cazul, aceste măsuri trebuie prezentate ca parte a unui plan de acțiune în vederea gestionării crizei elaborat în temeiul articolului 33 alineatul (3). Statul membru care beneficiază de procedura de transfer pune integral în aplicare aceste măsuri.
2. Comisia este împuternicită să adopte un act delegat în conformitate cu articolul 45 pentru a suspenda aplicarea mecanismului de transfer în caz de criză adoptat în beneficiul unui stat membru în cazul în care statul membru care beneficiază de procedura de transfer nu respectă obligațiile menționate la alineatul (1). În prealabil, Comisia oferă statului membru în cauză posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere. Respectiva suspendare nu aduce atingere transferurilor solicitanților aflate în curs de desfășurare în urma aprobării statului membru de transfer, în temeiul punctului 4 din anexa IV.”

(5) La articolul 45 se adaugă următoarele alineate:

„6. Comisiei i se conferă competența de a adopta actele delegate menționate la articolele 33a și 33d pentru o perioadă de cinci ani de la *[data intrării în vigoare a prezentului regulament - OPOCE va introduce data exactă]*. Comisia întocmește un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

7. Delegarea de competențe menționată la articolele 33a și 33d poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia de revocare produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

8. Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 33a și 33d intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu a exprimat obiecțiuni în termen de două săptămâni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înainte de expirarea termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două săptămâni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului. Actul delegat este aplicabil pentru o perioadă de cel mult doi ani.”

(6) Se adaugă anexele III și IV, astfel cum sunt prevăzute în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele